

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 204. — 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1880. — ΔΕΛΤΑ ΙΘ.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητάς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχούσας Ἰανουαρίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἐν Καίρω ὁμογενὴς κ. Εὐαγ. Ἀγυλλόπουλος ἀπέστειλεν εἰς τὸν πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων Σύλλογον συνδρομὴν φρ. 4,000.

Εἰς τὸν αὐτὸν Σύλλογον προσήνεγκον καὶ οἱ ἐν Λιβερπόλδι ὁμογενεῖς κ. Λάρας ἀγγλικὰς 239.

Οἱ ἐν Καλαρασίῳ τῆς Ῥωμανίας ὁμογενεῖς συνεισήνεγκον φρ. 1350 ὑπὲρ τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ δ' κ. Λιβαδάς Χαριτάτος προσήνεγκε φρ. 1,000.

Ἐπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ Βύρωνος οἱ ἐν Βομβᾷ ὁμογενεῖς ἀπέστειλαν εἰς τὸν ὁμώνυμον Σύλλογον φρ. 112.

Ὁ ἐν Λονδίῳ κ. Βαλιέρης μετὰ τινῶν ὁμογενῶν ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν 72 οὐγγίαις κινίνας.

Τὰ συμβούλια τῶν ἱερῶν μονῶν Ἀσωμάτων καὶ Πεντέλης ἐψήφισαν ἑτησίαν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας τῶν φυλακῶν ἐκ φρ. 50 ἑκάτερον.

Παρὰ τῆς κυρίας Στρίαν ἐλάβομεν ἐξ Ὀρχομενοῦ μακρὰν διατριβὴν περὶ τῆς ἐκείσε ἐκδρομῆς αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς καὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένων ἀποπειρατηρίων ἀνασκαφῶν. Τὴν διατριβὴν ταύτην τῆς χαριέστατης ἡμῶν συνεργάτιδος δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐπὶ τὸ περιληπτικώτερον, ἕνεκα τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ φύλλου μας. Σ. τ. Δ.

Ἐκδρομὴ εἰς Ὀρχομενὸν καὶ αἱ ἐν αὐτῷ ἀποπειρατῆριαι ἀνασκαφαί.

Τὴν 7 πρωτὴν ὄραν διήλθομεν μετὰ τοῦ συζύγου μου ἐφ' ἀμάξης τὴν ὁδὸν Πειραιῶς, καὶ διὰ τοῦ ἑλαιῶνος ἀκολουθοῦντες τὴν ἱερὰν πιθανῶς ὁδὸν, διηρθώθημεν εἰς Δαφνί, τὸ στενὸν τοῦ ὄρους Αἰγάλεω, τὸ συνενοῦν τὴν ἀθηναϊκὴν καὶ ἑλευσίνιον πεδιάδα. Διὰ τῆς ὀρειοτάτης παραλίας ὁδοῦ διηρθώθημεν εἰς Ἐλευσίνα, πατρίδα τοῦ Αἰγύλου, ὀνομαστὴν διὰ τὸν ναὸν τῆς Δήμητρος, ἐν ᾧ κατ' ἔτος ἔτελοῦντο τὰ ἑλευσίνια μυστήρια. Τοῦ ναοῦ τούτου μέτρος ἀνεσκήφη ὑπὸ τοῦ κ. Le Normann δαπάνῃ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τινος δὲ χρόνου ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀγοράζει τὰς πέριξ οἰκίας, σκοποῦσα τὴν περαιτέρω ἀνασκαφὴν. Οἱ μεταναστεύσαντες κάτοικοι ἔκτισαν τὰς οἰκίας τῶν ἐπὶ τῆς παραλίας ἐπὶ οἰκοπέδων, ἅτινα ἡ Κυβερνησις ἐδωρήσατο αὐτοῖς.

Ἐκείθεν διηρθώθημεν εἰς Θήβας, ἔχοντες ἑνωπίον μας τὸν Κιθαριῶνα καὶ τὴν οἰρὰν τοῦ Πάρνηθος. Φθάσαντες δὲ εἰς Θήβας ἐπεύσαμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ ἐκεῖ μουσεῖον. Αἱ Θήβαι εἶνε ἐκτισμέναι ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Καδμείας. Ὡς καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἑλλάδος, τὰ μνημεῖα τοῦ μεγάλου ποτὸς πολιτισμοῦ κατεστράφησαν, ἐν οὐδεμίᾳ ὁμοῦ ἄλλῃ τοσοῦτον ὅσον ἐν Θήβαις. Οὐδὲν ἔχονος ἱερῶν ἀρχαιοτέρων ἐποχῆς ὑπάρχει ἐν Θήβαις, ἐκτὸς ἐνὸς τουρκικοῦ πύργου, ὅστις εἶνε ἐκτισμένος διὰ τεμαχίων λίθων ἀρχαίου τινὸς ναοῦ, καὶ μιᾶς ἐκκλησίας, ἀμφοτέρων ἐπὶ τῆς Καδμείας ἐκτισμένων.

Τὴν ἐπομένην ἐξηκολούθησαμεν τὴν ὁδὸν πρὸς Λεβαδείαν. Ἡ ἀρχαία πόλις Λεβαδεία ἔκειτο ἐπὶ τινος μεμονωμένου λόφου, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁμοῦ ἔβου ἢ ποταμοῦ Ἐρικουνα, ὅστις χύνεται ἐντὸς τῆς Κωπαίδος λίμνης. Ὁ ποταμὸς οὗτος εἶνε μέγα εὐτύχημα διὰ τὴν Λεβαδειαν, ἥτις δι' αὐτὸ ἀνακομφίζεται ἐκ τῆς κακῆς τοποθεσίας τῆς. Ἡ πόλις Λεβαδεία, ἥτις πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἦτο ἡ μεγαλύτερα πόλις τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, εἶνε ἐκτισμένη παραπλευρῶς τῆς Ἐρικουνας.

Ὀλίγον ὑψηλότερα ἐπὶ τῆς πεδιάδος εἶνε ἡ τοποθεσία τοῦ Τρωφανίου μαντείου, οὗ τινος τὸ ἐπισημότερον τῶν αἰωριζόμενων λειψάνων εἶνε βάσις τις, κοινῶς λεγομένη «τῆς Πυθίας τοῦ λουτροῦ». Λίαν ὀδοκόλον εἶνε νὰ βεβαιώσῃ τις τὰς πηγὰς τῆς Ἀθήνης καὶ Μνήμης. Ὁ Πausanias, ἐν Βιβλ. Θ', 790, λέγει περὶ αὐτῶν. «Αἱ δὲ ἐγγύταται εἰσὶν ἀλλήλων. Ἐν ταύτῃ δὴ χρὴ πειν αὐτὸν Ἀθήνης τε ὕδωρ καλούμενον, ἢνα λήθῃ γέννηται αἱ πάντων ἀ τῶος ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὐθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνη, ἀπὸ τούτου τε μνημονεῖ τὰ ὄφθεντα οἱ καταβάτι».

Ἐκ Λεβαδείας ἐπιποιοι διηρθώθημεν εἰς Ὀρχομενὸν (Σκριποῦ νῦν καλούμενον), ἐκτισμένον ἐν μέρει ἐπὶ τῶν λειψάνων τῆς ἀρχαίας πόλεως. Κατὰ τὸν Στράβωνα (§ 416) ὁ Ὀρχομενὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ ἔκειτο εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀκοντίου ὄρους· ὁ αὐτὸς δὲ συγγραφεὺς ἀναφέρει, ὅτι ἡ ἀρχαιοτάτη πόλις τοῦ Ὀρχομενοῦ, ἡ πρὸ καὶ αὐτοῦ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ὑπάρχουσα, ἔκειτο ἐν τῇ κοιλάδι, ἕνεκα δὲ τῶν πλημμυρῶν τῆς Κωπαίδος ἠναγκάσθησαν οἱ κάτοικοι νὰ μεταφέρωσι τὴν πόλιν τῶν εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ἀκοντίου. Ἡ Μοῦη τῆς Παναγίας κατὰ τὸς δύο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐδρασκομένης ἐπιγραφεῖ ἐκτίσθη ἐν ἔτει 6382 ἀπὸ κτίσεως κόπρου, ἦτοι ἐν ἔτει 874 μ. Χ. ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ βυζαντινοῦ αυτοκράτορος Βασίλειου τοῦ Μακεδόνος, καίτοι δὲ ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ τῶν Χαριτῶν. Ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ὑπάρχει καὶ νῦν ἡ βάσις τρίποδος, ἣν εὗρον κατὰ τὴν παράδοσιν ὅτε ἔκτισον τὴν ἐκκλησίαν. Δύο τῶν ἐκεῖ ἐδρεθεσίων ἐπιγραφῶν ὁ λόρδος Ἐλγίνος μετέφερεν εἰς τὸ βρετανικὸν μουσεῖον.

Ἀπασαὶ αἱ εὐρεθείσαι ἐν ταύτῃ ἐπιγραφαὶ εἶνε εἰς αἰολοβωιωτικὴν γλῶσσαν, ἐκτὸς μιᾶς, ἥτις μεταχειρίζεται τὸ δίγαμμα, καὶ ἐπομένως εἶνε σπουδαίωτατα διὰ τὴν φιλολογίαν. Μία τῶν ἐπιγραφῶν εἶνε μεταγενεστέρη τοῦ Ἀλεξάνδρου, τοῦτο δ' ἀποδεικνύεται, διότι ἀναφέρει προξενικὸν βαθμὸν ἐνὸς Αἰολοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ ἰθαγενεὶς τῆς Ἀλεξανδρείας τῆς Τρωάδος. Τὸ ἀρχικὸν τῆς πόλεως ἐκεῖνῃς ὄνομα Ἀντιγόνηα δὲν ἠλλάχθη εἰς Ἀλεξάνδρεια μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου (Στράβων, 593). Ἐκ τούτου εἰκόζεται ὅτι εἶνε τοῦ τρίτου ἢ τετάρτου π. Χ. αἰῶνος, διότι ἀπέμεινε μετὰ ταῦτα αἱ ἑλληνικαὶ πόλεις ἐξέλεισαν ὀποδληθείσαι εἰς τὸν ζυγὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς κυριαρχίας.

Πρωτὸν ἡμῶν ἔργον, ἅμα ἐπικομιζόμενον εἰς Ὀρχομενὸν, ἦτο λίαν πρῶτὸ νὰ ἐξετάσωμεν διὰ τινῶν ἐργατῶν τὴν ὀδογίαν τοποθεσίαν τῆς πόλεως. Ὅθεν ἤρξασμεν σκάπτοντες φράτα εἰς διάφορα μέρη τῆς ἀρχαίας πόλεως, ἐν οἷς ὀλίγιστα μόνον τεμάχια ἀγγείων διαφόρων ἐποχῶν εὗρομεν.

Κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ μοναστηρίου πρὸ τίνος καιροῦ ἐργάται, καλλιεργούντες τὰς ἐκεῖ γαίας, εὗρον λίθους καὶ ἀνθρώπινα ὀστά εἰς ἡμίσεος μέτρου βάθος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ νῦν ἡγουμένου. Ἐπὶ τῆς θέσεως δὲ ταύτης ἠνοίξαμεν καὶ ἡμεῖς πλατύτατον φρέαρ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὗρομεν μεγάλας πλάκας, θεμελιᾶς ἐπὶ δύο ἄλλων μικροτέρων καὶ σχηματιζουσῶν τάφον, ἐν ᾧ εὗρέθησαν πολλὰ ὀστά καὶ τινα τεμάχια ἀγγείων μεταγενεστέρης ἐποχῆς. Ἀφαιρέσαντες τὰς πλάκας ταύτας ἐξηκολούθησαμεν βαθύτερον τὴν ἀνασκαφὴν, εἰς βάθος δὲ 2 1/2 μέτρων ἐφάνη μέγας πῖθος, φέρων δύο ζῶνας καὶ ἡμικυκλιῶδη στολισματὰ· ὁ πῖθος οὗτος ἕνεκα σχήματος εἶνε συνδεδεμένος μὲ μολύβδον, ἔργον δὲ καλῆς Ῥωμαϊκῆς τέχνης, διὸ μετεκομίσθη εἰς τὸ μοναστήριον. Τὴν ἐπομένην σκάπτοντες βαθύτερον εὗρομεν ἄλλους τάφους τῆς ἰδίας κατασκευῆς πρὸς τοὺς προειρημένους, ἐντὸς δὲ αὐτῶν ἀνθρώπινα καὶ πάλιν ὀστά. Ἐν βάθει δὲ 3 1/2 μέτρων ἐντὸς ἐλαφροτάτης γῆς εὗρομεν τεμάχια ἀγγείων μελανῶν, μεγάλην ὁμοιότητα ἔχοντων πρὸς τὰ ἐν τοῖς τάφοις τῶν Μυσηνῶν εὗρέθηνα.

Ταῦτα τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτευχθέντα.

Νῦν δὲ ἀσχολούμεθα ἀνασκάπτοντες τὸ ἐκ μαρμάρων θησαυροφυλάκιον τοῦ Μινύου, ὅπερ, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ Πausanias, ἐπισκεφθέντος αὐτοῦ ἐν ἔτει 170 περὶκου μ. Χ., «λίθου μὲν εἰργασται, σχῆμα δὲ περιφέρει ὅστιν αὐτῷ, κορυφὴ δὲ οὐκ ἐς ἄγαν ὀξὺ ἀνημένη» τὸν δὲ ἀνάτομον τῶν λίθων φασὶν ἀρμονίαν παντὶ εἶναι τῷ οἰκοδομηματι.

Τὸ μάλιστα περιεργόν τοῦ θησαυροφυλακίου τούτου εἶνε ἀναμφιδέλωτος οἱ ὀρειχάλκιναι ἦλοι, οὗς βλέπομεν καὶ νῦν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

[20 Νοεμβρίου (Πέμπτη) 1880]

Χθές ή Α. Μ. ο βασιλεύς, έφιππος και έν στολή στρατι-
 γου του πεζικού, έπισκέφτο, άκολουθούμενος όπό του ύπα-
 σπιστου του κ. Γρίβα, τό παρά την Μοήνη των Άσωμάτων
 έγκυμαζόμενον είκοστόν τάγμα του πεζικού, παραμένοντας
 επί τρείς δλοκλήρους ώρας και παρακολουθήσας μετά ζωη-
 ρου ένδιαφέροντος τάς όπό των στρατιωτών τελουμένας
 άσκήσεις. — Υπό της Α. Μ. του βασιλέως ύπεγράφη και
 άνεκινώθη εις την Βουλήν όπό του ύπουργου των ναυτικών
 βασιλικόν διάταγμα περί έπιστρατεύσεως των ναυτικών δυ-
 νάμεων. Διά του νόμου τούτου έπιτρέπεται εις τον ύπουρ-
 γόν των ναυτικών έν ώρα έπιστρατείας ή πολέμου ν' άβ-
 ήση την δύναμιν του ναυτικού μέχρι 3,000' πρός συμπλή-
 ρωσιν της δυνάμεως ταύτης καλούμεται εις την ύπηρεσίαν
 του πολέμου ναυτικού πλην των καθυστερούντων κληρω-
 τών των προηγουμένων άπογραφών και των κατά τό ένε-
 στάς έτος λαχόντων ύποχρεωτικών κληρον θαλάσσης έργα-
 τών, οι την διαθεσιμότητα και την έφεδρείαν του κατά θά-
 λασσαν στρατού συγκροτούντες. Η πρόκλησις δ' αύτη γί-
 νεται ή διά μις ή διαδοχικώς άπό της νεωτέρας ήλικίας.
 — Έν τή Βουλή έξακολουθούσιν αι συζητήσεις επί των δια-
 φόρων όπό της Κυβερνήσεως ύποβαλλομένων νομοσχεδίων.
 — Αί άσκήσεις του στρατού έξακολουθούσι και έν Άθήναις
 και έν ταίς επαρχίαις, μετά της αύτης ώς ήρχισαν δραστη-
 ριότητος και έπιμελείας, πανταχόθεν δι' αναγγελώνται ση-
 μαντικά και όπερ πάσαν προσδοκίαν αι πρόοδοι των έγκυ-
 μαζομένων. — Η πρός τον βασιλέα έπιστολή του Μακα-
 ριωτάτου άρχιεπισκόπου Κύπρου, δι' ής συνωδευέτο ή πρός
 την Έλλάδα προσφορά των ήμιόνων, άς έδώρησεν ο έλλη-
 νικός της νήσου έκεινης λαός, έχτι ώς έπεται. *Τω Μεγα-
 λειοτάτω βασιλεί των Έλλήνων Γεωργίω τω Α'. Έν Λευ-
 κωσία Κύπρου, τή 30 Οκτωβρίου 1880 Μεγαλειότατε.
 Καθ' ήν στιγμήν τό ελληνικόν έθνος προτίθεται νά διεκδι-
 κήση τά άπαράγραπτα του Έλληνισμού δικαιώματα, ή έλ-
 ληνική ήρωος, συναισθανομένη την τε άλληλεγγύην και τό
 καθήκον αύτης πρός την μητέρα Έλλάδα, σεύδει νά συν-
 τελέση και' Ελάχιστον εις την εύόδωσιν του έθνικου τούτου
 έργου. Πρός τούτο ο ελληνικός της νήσου λαός ενετείλατό
 μοι ν' άποστείλω πρός την Υμετέραν Μεγαλειότητα διά
 του ταγματάρχου κ. Χατζή Ιωάννου, τέκνου και τούτου
 της Κύπρου, έκατόν έπτά ήμιόνους. Δέξασθε έπιεικώς, έν
 όνόματι του έθνους ήμών, τό εύτελες τούτο δώρον της πε-
 νομένης νύν Κύπρου μετά των διαφόρων εσχών μου όπερ
 της έκπληρώσεως των πανελληνίων πόθων. Της Υμ. Μεγ.
 ταπεινότητας πρός Θεόν παρακλήτωρ ή ο Κύπρου Σωφρό-
 νιος». — Τό ύπουργείον των στρατιωτικών διέταξε τά έν
 ταίς επαρχίαις τάγματα των εύζώνων και του πεζικού νά
 πληροφορησώσιν έπειγόντως αύτό πόσους έππους και ήμιό-
 νους χρειάζονται διά τάς διαφόρους αύτών ύπηρεσίας. — Τό
 ύπουργείον των ναυτικών διέταξεν άπαντας τούς έν Πειραιεί
 εδρισκομένους αξιωματικούς του πολέμου ναυτικού νά πα-
 ρευρισκωνται εις τά πειράματα του χειρισμού της σχολής
 των ναυλάστρων, τά έν Κανθάρω γινόμενα. — Την πα-
 ρελθούσαν Δευτέραν απέδωσαν ένταύθα ο Γάτζης Μαγγί-
 νας, εις των τά μάλα ύπερησάντων τον μέγαν όπερ της
 ανεξαρτησίας άγωνα. Μετά την έθνικήν άποκατάστασιν όπη-
 ρέτησε την πατρίδα ώς πολίτης, προσχθείς εις τά ύπατα
 αξιώματα και χρηματίσας ύπουργός, μέλος του συμβουλίου
 της έπικρατείας και γεροισιαστής. Ητο δέ ο άποθανών τό
 μόνον έπώνυμόν μέλος της επί Καποδιστρίου Γερουσίας, της
 συστήσεως τω 1829. — Εις την Βιβλιοθήκην της Βουλής
 άπεστάλησαν παρά της γερμανικής κυβερνήσεως τά στενο-
 γραφικά πρακτικά της Βουλής των Άρχόντων (Herren-
 haus), της των Αντιπροσώπων και του Νομοθετικού σώ-
 ματος της Αύτοκρατορίας μετά των προβυλογισμών και
 άλλων δημοσιευμάτων, έν όλω τόμω 25 εις 4ον, ών οί
 πλείστοι δεδεμένοι. Η Βιβλιοθήκη της Βουλής κέχτηται
 ήδη πλήρη την σειράν των κοινοβουλευτικών δημοσιευμά-
 των της γερμανικής Αύτοκρατορίας και των νόμων αύτης.
 — Τό άτμόπλοιο της εταιρίας Φραισινέ *Αφρική, προσα-
 ράξαν εις τινα παρά την Σιάθον ύφαλον, έβυθίσθη. Τό πλ-
 ρωμα και οί έπιβάται πάντες έσώθησαν, διότι ικανός έμε-
 σολάβησε χρόνος άπό της προσάραξής μέχρι της βυθίσσεως.
 — Υπό του δήμου Πειραιώς συνωμολογήθη δάνειον εξ ένός
 εκατομμυρίου δρ. διά την κατασκευήν του λιμένος της Ζέας.

1300.

*Οτώ συμπόται κάθηνται περί τραπέζης· ο εις δ' αυ-
 τών προτείνει πρόποσιν, και τά ποτήρια συγκροούνται. Πό-
 σοι ήχοι παράγονται εκ της συγκρούσεως των ποτηρίων;

1301.

[Το πρώτο λύση διαρρήσεται έν βιβλίον].

143.95	507.85				
143.41	507.41	000.00			2
142.12	506.12	000.00			2 3
141.57	505.57	000.00			4 4 4
141.02	505.02	000.00			5 5 6 6
140.57	504.57	000.00			7 7 8 8 8

Διά των άνωτέρω αριθμών σχημάτισον, διατηρών την
 αύτην διάταξιν αυτών έν ορθογωνίω τριγώνω, πέντε άλ-
 λους αριθμούς, οστινες νά έχωσι τον αυτών λόγον ο εις πρός
 τον άλλον διαδοχικώς. Ητοι ο 2ος νά είνε όκταπλάσιος του
 πρώτου, ο 3ος όκταπλάσιος του δευτέρου, ο 4ος όκταπλά-
 σιος του τρίτου και ο 5ος όκταπλάσιος του τετάρτου.

1302.

*Αν τονίστηε την πρώτην εκ των συλλαβών μου, κείμαι
 εις άπάτητον πεδίον.
 *Αν την τελευταίαν όμως, εις τό στόμα τότε είμαι
 έρπετών τινων θηρίων.

1303.

. . . . A
. . . . T
. . . . T
. . . . T
. . . . A

Συμπλήρωσον τά έλλείποντα άνωθι γράμματα ώστε νά
 σχηματισθή κυβόλεξον.

1304.

Sur trois pieds, au printemps, j'apparais chaque année,
 Tout escorté de fleurs, escorte parfumée ;
 En déplaçant ces pieds, hélas ! où me trouver ?
 Bienheureux est celui qui peut me conserver !

1305.

Rébus.

S O N
P E R
ΛΛ ΛΛ ΛΛ
ΛΛ ΛΛ ΛΛ ΛΛ
ΛΛ ΛΛ
T O U T
B I E N

ΛΥΣΕΙΣ

1299.

Φ	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ψ
α	64	2	62	4	5	59	7	57	ι
β	9	55	11	53	52	14	50	16	κ
γ	48	18	46	20	21	43	23	41	λ
δ	25	39	27	37	36	30	34	32	μ
ε	33	31	35	29	28	38	26	40	ν
ζ	24	42	22	44	45	19	47	17	ξ
η	49	15	51	13	12	54	10	56	ο
θ	8	58	6	60	61	3	63	1	π
Ω									Χ